

באבס הקטנה

באבס הקטנה

מוקדם לכל אלה
שרוצים שיהיה להם

חבר

כתב ג'ורג' מישל
צייר ארתור הנדרסון

היה הייתה פעם ילדה קטנה. אמא שלה נפטרה
והיא חיה עם אבא שלה בבקתה בתוך יער. אבא
שלה היה חוטב עצים, והן היו עניים מאוד.
באבס הקטנה שכחתי לספר לכם כי שמה היה
ברברה, אבל קראו לה באבס בקיצור הייתה
צריכה לעשות את כל עבודות הבית. לא היה לה
זמן לשחק, ואפילו אילו היה לה זמן, הרי שלא
היה לה עם מי לשחק.

אבא שלה השתדל מאוד לשחק איתה, אבל לרוב חזר הביתה כל כך עייף שמיד אחרי ארוחת הערב הוא נשכב במיטה, כך שבאבס נשארה מאוד בודדה.

"הלוואי" אמרה מדי פעם "הלוואי ונולדתי תאומים!"

יום אחד היא מצאה בעליית הגג ספר ישן. התיישבה והתחילה לקרוא, כפי שלימד אותה אבא. הספר סיפר על אלדין. אתם זוכרים את סיפורו של אלדין ומנורת הקסמים שלו? היא קראה את הסיפור, ואחר כך ירדה שוב למטה והתחילה לחשוב.

"זו לא יכולה להיות אמת" אמרה לעצמה, כשהיא מביטה על מנורה ישנה העומדת על מדף המטבח.

"ובעצם למה שזו לא תהיה מנורת קסמים?" חשבה, ומשהו בתוך תוכה אמר: "אולי זה כך."

"אבל ניקיתי את המנורה ושפשפתי אותה כבר מאות פעמים" אמרה באבס.
"נסי עוד פעם" אמר משהו בתוכה. והיא הורידה את המנורה מהמדף, ושפשפה ושפשפה עוד, ולא קרה כלום. היא כבר עמדה להחזיר את המנורה אל המדף, אבל עוד אמרה:
"הייתי רוצה שתהיה בתוכך פייה." ופתאום המנורה הבהיקה ונשמע ממנה קול: "אבל יש!"
באבס נבהלה כל כך שהמנורה כמעט ונפלה מידיה.
"אינני מבינה" אמרה "איך זה שפתאום התחלת לדבר?"
"כי ביקשת שתהיה בי פייה" אמרה המנורה "מה אוכל לעשות למענך?"
"בבקשה, תני לי חבר למשחק" אמרה באבס.
"זה אינני יכולה לעשות" השיבה המנורה "אני רק פייה של מנורה. אבל אני יכולה להראות לך פיות של חפצים אחרים, והן אולי יכולות לעזור לך. הביטי!"

באבס הקטנה הביטה סביב וראתה שהמטבח כולו מואר באור נפלא, והכל נראה כמו חי, כי יכלה לראות פיות של כל הדברים.

היא הסתכלה מסביב זמן רב. הייתה שם פיית התנור, בחור מוזר, בעל פנים שחורות וחיוך נחמד. הוא דיבר בקול חלול, שנשמע כמו רוח הנושפת בתוך ארובה, והוא קרא:

הי, הי באבס הקטנה

אני פייה של התנור.

אני בחור מוזר!

מה אוכל לעשות

למענך, ילדה באבס?

"תמצא לי, בבקשה, חבר למשחק" אמרה באבס הקטנה ופיית התנור אמרה:

את זה לא אוכל לעשות, באבס הקטנה.

אוכל רק לשמור שיהיה לך חם בחורף ובסערות, ולבשל לך ארוחות.

זה כל מה שאוכל לעשות למענך באבס הקטנה.

אולי תשאלי את המים.

"תודה לך" אמרה באבס ופנתה למים:
"מים, מים, תנו לי חבר למשחק."
והמים פכפכו:

אני פיית המים
באבס קטנה, ילדה חמודה.
אוכל לתת לך לשתות,
ולשטוף כלים בכיור.
זה כל מה שאוכל לעשות
למענך, באבס הקטנה.
שאלי את הקנקן.

"תודה לכם, מים, אתם מאוד נחמדים" והיא
פנתה אל הקנקן ואמרה:

"קנקן, קנקן, תן לי חבר למשחק."
אבל הקנקן ענה:
"אני פיית הקנקן
אוכל למזוג לכוס.
זה כל מה שאוכל לעשות,
באבס הקטנה, שאלי את הספל.
אבל הספל הפנה אותה לצלחת,
והצלחת אמרה לשאול את השולחן,
והשולחן אמר לשאול את הרצפה,
והרצפה אמרה לשאול את הקירות,
והקירות אמרו לשאול את התקרה.

וכך הם שלחו אותה זה אל זה עד שבאבס
הגיעה אל השעון שאמר:
"אני שעון שעל הקיר
אני יכול להראות לך את הזמן,
אבל בכל דקה קצרה
יש שישים שניות,
ואילו הייתי במקומך
הייתי עושה..

"מה היית עושה?" שאלה באבס הקטנה. והשעון
אמר:

הייתי מבקש מפיית השעון
שתעצור את טיק-טק שלה
כל יום למשך שעה,
עד שאמצא לי חבר למשחק.

"כן!" קראה באבס הקטנה "פיית השעון,
בבקשה, תעצרי לשעה עד שאמצא מי שישחק
איתי!"

והשעון אמר:

כפי שביקשת,
לא אעשה טיק-טק היום,
בזמן שאת מחפשת
מישהו לשחק איתו.

"תודה" אמרה באבס הקטנה "אבל אולי תוכל
לאומר לי איפה אוכל למצוא את פיית
המשחק?"

אם תלכי בדרך שליד ביתך
תמצאי בית בהיר
עם יערה מטפסת
וורדים פורחים סביב
ונותנים ריח נפלא.

"תודה, תודה" קראה באבס הקטנה, ומיד
התחילה ללכת בדרך שהובילה מביתה. ותוך
כדי ההליכה היא חשבה על כל מיני חברים
למשחק שאולי רוצה אותם, אך פקפקה
שאי-פעם תמצא אחד מהם. אבל מיד אחרי
סיבוב הדרך ראתה בית קטן, עם מטפס יערה
סביב לדלת ושיחי ורדים בחצר וריח פרחים
נפלא באוויר.

"זה בוודאי המקום בו חיה הפייה של משחק"
אמרה באבס הקטנה וקראה:
"פיית המשחק, עזרי לי."

והנה הופיעה לפניה פייה קטנה ושמחה, לבושה
בפרחים ועלים, עם פעמונים שצלצלו עם כל
תנועה שלה.

אני הפייה של משחק
באבס הקטנה
מה אוכל לעשות
למענך?

"בבקשה, תמצאי לי חבר למשחק" אמרה באבס
הקטנה.

והפייה שאלה: "איזה חבר את רוצה?"
ובאבס הקטנה אמרה:

"בבקשה, הייתי רוצה נסיך על סוס פוני יפה; או
נער אופה עם הרבה לחמניות ועוגות; או ליצן
שיעשה תרגילים מצחיקים כל היום; או חייל
אמיץ מאוד; או מלח בספינה יפה; בבקשה,
בבקשה."

ופיית המשחק חייכה ואמרה: "אוכל להשיג לך
כל אחד מהם, אבל תקשיבי:

הנסיך יצחק ממך

כי את ילדה עניה.

נער אופה יאכיל אותך עוגות

עד שתקבלי כאבי בטן.

הליצן ישעמם אותן

כבר אחרי התרגיל השישי.

והחייל יצא למלחמה

ולא תראי אותו יותר.

והמלח יפליג בים

ולא יהיה לו זמן למשחק.

כשבאבס הקטנה שמעה כל זאת התיישבה על

סלע והתחילה לבכות.

"הלוואי והייתי חכמה" אמרה. אבל פיית

המשחק אמרה לה:

אל תבכי, באבס הקטנה

את יכולה להיות חכמה כמוני.

באבס הפסיקה לבכות ושאלה:
"איך?"

והפייה ענתה:

חזרי הביתה ואמרי לשעון
שיתחיל שוב את הטיק-טק;
ובבוקר בואי למטה
מיד כשתתלבשי.

באבס הקטנה חזרה הביתה ועשתה כפי
שאמרה לה פיית המשחק.

ולמחרת מוקדם בבוקר היא ירדה למטבח בדיוק
בזמן כדי לשמוע איך הפייה של המנורה קוראת:

כל הפיות, תתכוננו

לשמוע את הפקודות שלי.

כל הפיות יצאו למטבח, ופיית המנורה קראה:

פיית המחבת, עלי על התנור,

מהרי להכין ארוחת בוקר.

פיית הקפה מלאי את הספל.

פיות הביצים רדו מהמדף

ועלו על המחבת.

פיות לחם וחמאה פרסו ומרחו את עצמכם.
מהרו, מהרו כדי שלבאבס הקטנה שלנו יהיה
זמן למשחק.

ופיית השעון צלצלה שש פעמים:

דינג, דינג, דינג,

דינג, דינג, דינג,

שעה שש,

פתחו את הדלת,

זה הזמן לארוחת בוקר.

אבא של באבס הקטנה ירד מחדרו, ישב אל
ארוחת הבוקר, ובאבס סיפרה לו את הכל על
הפיות, החל מהפייה הנפלאה של המנורה,

שהתנהגה בדיוק כמו הג'ני של אלדין.

"והפייה של המנורה אמרה לי לשאול את פיית

התנור על חבר למשחק" סיפרה באבס הקטנה

"ופיית התנור הפנתה אותי לפיית הקנקן,

שקראה לפיית הכוס, שקראה לפיית הצלחת,

ולכל האחרות, עד שבסוף פיית השעון הפעילה

את כל יתר הפיות והן התעסקו וסידרו ועזרו לי להכין את הכל כפי שאתה רואה עכשיו."
"והפיות הכינו את ארוחת הבוקר וערכו את השולחן והכל?" שאל אבא "קשה להאמין."
אבל כשראה שבאבס רוצה מאוד שהוא יאמין בכך, הוא השתדל מאוד, אבל במציאות הוא לא האמין כלל עד שגמר את הארוחה. כמה שהוא הופתע, כאשר הפייה של המנורה קראה פתאום: כל הפיות, שמעו בקולי.

*זרמי, פיית המים, כדי שהספלים והצלחות יתנקו בעצמם.
תפתחו פיות המזנון כדי שהכלים יוכלו להכנס ולהסתדר במקומותיהם.
פיית המטאטא נקי מיד את הרצפה ופיית מפת השולחן תתקפלי יפה.
רוצו פיות מזלגות וסכינים,
תסתדרו במקומותיכם,
כדי שלבאבס הקטנה יהיה מספיק זמן למשחק.*

אבא של באבס היה כל כך מופתע שלא אמר יותר מילה, ורק חבש את כובעו ויצא, וכמעט ששכח לקחת את הגרזן שלו.
ובאבס הקטנה והחבר הקטן שלה יצאו לשדות ושם שיחקו ושיחקו ושיחקו.

והפיות באמת עשו את הכל כפי שנאמר על ידי פיית המנורה, ותוך זמן קצר המטבח היה נקי ומסודר.
"שכך אחיה" אמר אבא של באבס "זה באמת נפלא."
פתאום נשמעה דפיקה בדלת. וכשבאבס הקטנה פתחה אותה ראתה בפניה ילד קטן, בדיוק גדול כמו באבס.
"את באבס הקטנה?" שאל הילד.
"כן, כנס" ענתה באבס.
"פיית המשחק שלחה אותי" אמר הילד.
"אתה אולי נסיך, או מלח, או ליצן, או נער אופה?" שאלה באבס.
"לא" הוא ענה "אני רק חבר."
"זה בדיוק מה שאני רוצה" אמרה באבס הקטנה ומחאה כפיים.
"זה מה שאמרה פיית המשחק" הסביר הילד "והיא בוודאי יודעת מה טוב לילדים."